

van 15 mei en 15 juni 1761 is beschreven. Het is frappant [fol. 708] hoe onverantwoordelijk hij met de bezittingen van de Compagnie is omgesprongen, want er is op dat kantoor een tekort geconstateerd van f 3654 aan contanten en van f 71.282 aan goud. Bovendien was er een minder gehalte tot een bedrag van f 25.676 op het goud dat Van Sijffert naar Batavia zond, en een tekort te Padang van f 15.468 op door hem verzonden lading met de Bronstee. Dit is tezamen f 116.080. De maatregelen die tegen hem genomen zijn om de Compagnie te vrijwaren van schade, zijn goedgekeurd. Aangezien Van Sijffert verklaarde dat het tekort bestond uit kredieten die in Sungaipenuh zijn verleend, is het juist dat de regent ernstig is gemaand om deze gelden te voldoen. Hoewel Van Sijffert beloofde het tekort binnen acht à tien dagen aan te zuiveren, is er nog niets ontvangen. Het bestuur is bevolen [fol. 709] zijn boedel t.w.v. f 36.000,- in beslag te nemen. Te Batavia zal wat van hem bij de vendumeester Christiaan Willem Meij berust, in beslag genomen worden. Het bedraagt slechts rsd 96,-. Het is goedgekeurd dat de commissie die naar Airhadji werd gestuurd, Van Sijffert slechts in civiel arrest had genomen en zijn goederen had geïnventariseerd. Zo wordt achterdocht bij de inlander voorkomen. Omdat noch de Songipaginezen de 1700 taël aan goud, die Van Sijffert zegt dat ze schuldig zijn, noch de overige bergvolken de schulden die ze mogelijk hebben, zullen aflossen als deze wordt gearresteerd, is bevolen om hem voor het uiterlijk het gezag in Airhadji te laten uitoefenen, totdat de kredieten zijn terugbetaald. Er dient echter een bekwame en betrouwbare persoon naast hem gesteld te worden om hem te controleren en alles wat binnenkomt naar Padang te laten overbrengen. [fol. 710] Er dient alles gedaan te worden om de Compagnie schadeloos te stellen. Van Sijffert heeft in zijn brief van 18 april 1761, en vooral in zijn postscriptum, geklaagd over de behandeling die hij van zijn medebestuurders ondervond. Zij moeten zich hierover verantwoorden. Dit alles is vervat in de brief van 25 augustus 1761 en in die van dezelfde datum aan de provisionele resident te Pulau Tjinkuk Jacob van Oudenstein Elias en aan Van Sijffert. Op 8 oktober kwam met het genoemde Engelse particuliere scheepje de Golconda een brief van 15 juli 1761 aan, die op 16 oktober is besproken. Hieruit bleek dat Van Sijffert reeds in civiel arrest naar Padang was overgebracht, waarmee het bevel in de brief van 25 augustus hem te Airhadji te houden was vervallen. [fol. 711] Mocht hij nog te Padang zijn en zouden de achterstallen te Airhadji daardoor niet verergeren, dan moet hij met de desbetreffende papieren maar naar Batavia gezonden worden, temeer omdat het bestuur meent dat Airhadji hem nimmermeer kan worden toevertrouwd. De benoeming in zijn plaats van onderkoopman Joseph Chailje tot provisioneel resident aldaar is goedgekeurd. Uit de brief van 15 juli bleek ook)

---dat de gedane expeditie na de noord, volgens het schrijvens van den Baros resident Sieben, van dat succes was geweest dat deselve de aldaar zig een geruime tijd onthouden hebbende Atchinders een grote schrik aangejaagd en al veele van dat roofgeboefte genoodsaakt hadden met zak en pak vandaar na Atchin te verhuizen. Zo hebben w' daarover ons genoeg betuigt en den resident voormeld gerecommandeert alles aan te wenden, wat in zijn vermogen is, om dat gespuis geheel en al vandaar te weeren.

In selver voegen hebben w' als een zeer goede zaak aangemerkt het bedeelde door de ministers wegens de afkomst van genoegzaam alle de voornaamste hoofden van de Tigablas Cottas te Padang tot het drijven van handel, mitsgaders de goede apprentie, welke zig opdeede, van weder, gelijk bevorens, bij de de Compagnie ter markt te zullen komen. En also dit den vertier van lijwaten en sout merkelyk zoude doen toeneemen, zoo hebben wij de ministers gerecommandeert die kooplieden, door allerley redelijke en minsame behandelingen, daartoe te animeeren en vooral Sorge te dragen dat deselve door contraire behandelingen niet genoodsaakt werden zig na onze competeuren te begeven, om aldaar hare benodigheden te zoeken.

En ofschoon wij voor welgedaan hebben aangemerkt dat de ministers, even gelijk bevorens, stilzwijgende hebben van de hand gewesen de opnieuw weder gedane instantie, bij eenen door de te Padang overgekome gezanten van Maning Cabo en Sourouassa aan haar overgegevene brief, ter erlanging van eenduizend rijxdaalders, alsmede dat ze